

Táto, zůstaň aspoň do vánoc

Karel Gott

Tvůj pokoj je už prázdný, teď plášt',
skoro chápu, že chceš v klidu tiše žít,
tvé kroky ještě zazní a pohled poslední,
já chápu, chápu, že už musíš jít.

Táto zůstaň aspoň do vánoc,
zůstaň aspoň do vánoc,
táto sundej ten plášt',
nechoď, nechod' žít zvlášt',
zůstaň aspoň do vánoc.

Prý že chceš mosty spálit, lidi říkaj,
prý že tě někdo neměl rád.
Teď už jen kytky zalít a ruku mámě snad,
chápu teď nám budeš jen už psát.

Táto zůstaň aspoň do vánoc, tak táto náš,
zůstaň aspoň do vánoc,
táto sundej ten plášt',
nechoď, nechod' žít zvlášt',
zůstaň aspoň do vánoc.

Tvůj pohled je dnes hrdý, tak teď plášt',
skoro tuším co se v tobě musí dít,
tak sbohem a krok hrdý, a neotálej s tím,
a honem, honem běž když musíš jít.

Ťáto zůstaň aspoň do vánoc, tak táto náš,
zůstaň aspoň do vánoc,
táto sundej ten plášt',
nechoď, nechod' žít zvlášt',
zůstaň aspoň do vánoc.

Tak táto náš.
sundej ten plášt',
nechoď, nechod' žít zvlášt'
zůstaň aspoň do vánoc.

Sundej ten plášt',
nechoď, nechod' žít zvlášt',
zůstaň aspoň do vánoc.